

Z Velké.

Bart II. 36.

Mírně. *rit.* *à tempo.*

V čirém po - li hruška, ze - le - ný vr - šek má, pod ňú sa

ritard. *Imo.* *Ando.*

Ja - ní - ček s A - ni čkú v karty hrá. v kar - ty hrá.

V čirém poli hruška
zelený vršek má,
pod ňú sa Janíček
s Aničkú v karty hrá.

Usnula Andulka
na zeleném klíčku,
a Janošek usnul
na jejímu líčku.

Stávaj, milá hore,
už sú bílé zore,
staň, podoj kravičky,
vyháňaj na poľe.

Tak sa oni hráli,
až sa rozehráli,
od veľikéj lásky
obá dvá usnúli.

Priletel slaviček
zazpíval pesničku,
obudil Janoška,
Janošek Aničku.

Dočkaj ňa, krávičku,
za tú našú stěnú,
a já ti vyženu
krávu nedójenú.

Dočkaj ňa, krávičku,
za zeleným hájem,
a já sem zaspala
se švarným šohajem.

Kráva nedójená,
dívka nemodlená,
šohajek vypadá
jak tá bílá stěna.

Z Nedašové Lhoty.

Po - čakaj, má mi - lá, já na ťa po - vím, že's ne - čí - ta - la,

ko - lík je ho - din.

Počkaj, má milá, já na ťa povím,
žeš nečítala, kolik je hodin.

Slaviček zpívá, háj sa rozlíhá,
že moja milá není poctivá.

Jedna hodina s půlnoci bíla,
co ňa má milá vyprovodiła.

Nějsu poctivá, ale sem byla,
já sem pro tebe vínek pozbyła.

Vyprovodiła až do hájíčka,
tam sme slyšeli zpívat slavička.

Ty si, synečku, ty si tom vinen,
tys ňa opójił červeným vínem.